

FILÍN FIDLA

Guy Bass

A
DVOJNÍK
Z DEVÁTÉ
DIMENZE

FILÍN FIDLA

A DVOJNÍK
Z DEVÁTÉ
DIMENZE

Jane, Tomovi, Lauren a všem z nakladatelství
Stripes za jejich obětavou pomoc! ~ GB

Maličké Leni Francesové
a její skvělé babičce Corke. ~ PW

Text copyright © 2010 Guy Bass

Illustrations copyright © 2010 Pete Williamson

First published in Great Britain in 2010 by Stripes Publishing

Translation © 2014 Vratislav Kadlec

Czech edition © 2014 Nakladatelství Slovart

Všechna práva vyhrazena.

Bez písemného povolení vlastníka práv není povoleno publikaci
ani žádnou její část použít pro reprodukování či ukládání v rešeršním
systému, ani ji jakýmkoli prostředky šířit, ať již elektronicky, mechanicky,
kopírováním, nahráváním nebo jinak.

Filín Fidla a dvojník z Deváté dimenze

Z anglického originálu Dinkin Dings and the Double from Dimension 9
(Stripes Publishing, London 2010) přeložil Vratislav Kadlec

Redigovala Jana Kunová

Korektury Adéla Lapáčková

Editorka Kateřina Eliášová

Vydalo Nakladatelství Slovart, s. r. o., v edici BRIO v roce 2014

Vydání první

Sazbu zhotovil ITEM, s. r. o., Bratislava

Tisk Patria I, spol. s r. o., Prievidza

ISBN 978-80-7391-857-6

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

www.slovart.cz

FILÍN FIDLA

A DVOJNÍK Z DEVÁTÉ DIMENZE

GUY BASS

Ilustrace
PETE WILLIAMSON

POTÍŽE S FILÍNEM FIDLOU

Filín Fidla se všeho bál. A to nejen opravdu strašidelných věcí, jako třeba že bude spláchnut lidožravým záchodem nebo vystřelen obřím dělem do brouzdaliště plného aligátorů. Ne, bál se docela úplně a totálně *všeho*.

Tedy – vlastně *skoro* všeho. Tří věcí se Filín nebál vůbec:

1. Příšery pod postelí.
2. Kostlivce ve skříni.
3. Ducha za oknem.

Byli to totiž jeho nejlepší kamarádi.

Strašidla a Filín Fidla
byli nerozlučná čtyřka.

PRORADNÝ PARK

Čas: 10:22

Teplota: 23 °C

Děsivost: 7,694 kiloděsu

„Filíne, táta už je zpátky, je čas vyrazit!“ zavolala Filínova máma z přízemí.

7

„Běžte beze mě!“ křikl Filín z postele. O 2,9 vteřiny později zaslechl, jak někdo našťvaně dusá po schodech. Přitáhl si peřinu ke krku a vzápětí máma rozrazila dveře.

„Co zas pro všechno na světě děláš v posteli?“ zeptala se.

„Není mi dobře,“ odpověděl Filín. „Raději se nepřibližuj, je to vysoce nakažlivé!“

„To je zvláštní, před pár minutami ti nic nebylo,“ poznamenala paní Fidlová pode-

zřívavě. „Vlastně jsi byl docela v pořádku, dokud jsem se nezmínila, že bychom mohli jít do parku.“

„Je to *nachová houbová horečka*... Tropická nemoc!“ řekl Filín a otřel si čelo. „Nevím, kolik mi zbývá času...“

„Filíne, řekla jsem, že jakmile se táta vrátí od optika,

půjdeme do parku. A taky že půjdeme – bez ohledu na houbovou horečku,” prohlásila paní Fidlová a Filín ihned dostal strach, že snad nachovou houbovou horečku opravdu dostal. „Je neděle, venku je krásně a svítí sluníčko. Když je v neděli krásně a svítí sluníčko, rodiče s dětmi chodí do parku.“

„Do parku mě vzít nemůžete!“ protestoval Filín. „Na smrt jsem ještě příliš mladý!“

Parků se Filín bál odjakživa. Krom řady enormně děsivých věcí zřejmých na první pohled (tráva, stromy, jezírka, lidé atd.) se v parcích vyskytovala spousta skrytých nebezpečí. Do první pětky parkových praradností Filín radil následující hrozby:

1) Útok pravěkého monstra (Například stromakosauři se podle Filína mohli skrývat mezi stromy miliony let. V parcích pro ně byly obzvláště příhodné podmínky, jelikož tu nacházeli hojně občerstvení v podobě dětí hledajících ztracená frisbee.)

2) Obří vlny

3) Tornáda

4) Obří tornádové vlny
(vítr a vlnobití v jednom, zkrátka děs)

5) Superpsychotičtí

rotopudlové (zvlášť model
řady 7, který vypadá
docela jako obyčejný
puďl, je však zdokonalen
o nukleární řafací mecha-
nismus)

„Filíne, už zase se chováš jako trouba. Koukej okamžitě vylézt z postele,“ řekla paní Fidlová netrpělivě a stáhla z Filína peřinu. „Filíne! To je *zámek na kolo*?“ vykřikla. A opravdu, Filínovo zápěstí bylo připoutané k čelu postele zámkem na kolo.

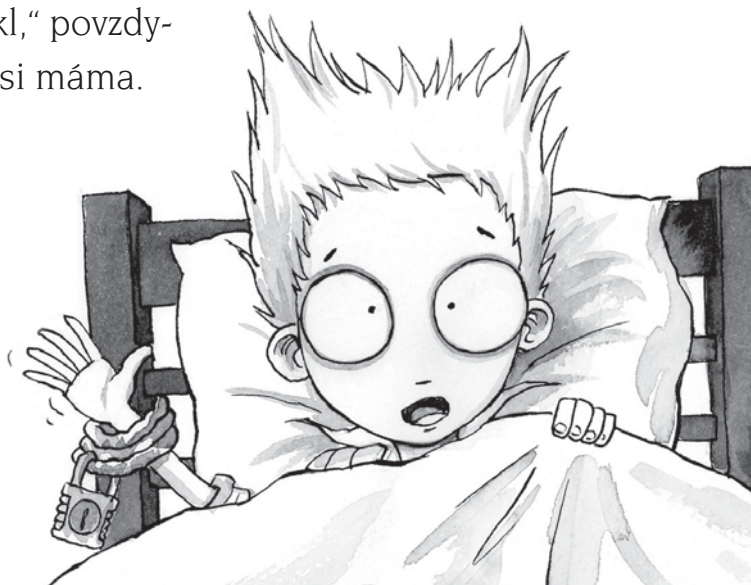
„Vlastně je to moje Preventivní protirizikové pouto™,“ prohlásil pyšně Filín.

„Filíne Frajere Fidlo,“ řekla paní Fidlová (oslovila Filína celým jménem, aby bylo jasné, že to myslí vážně). „Zeptám se jen jednou – kde je klíč?“

11

Filín pokrčil rameny a bezděčně si říhl.

„Jen mi, prosím tě, netvrď, že jsi ho spolkl,“ povzdychla si máma.

DETEKTOR SKRYTÉHO NEBEZPEČÍ

Pilka na železo: 3,256 kiloděsu

Stromakosauři: 6,455 kiloděsu

Naštvaní rodiče: 8,893 kiloděsu

12

Paní Fidlová se v zámku štourala drátěným ramínkem na šaty sedmnáct minut, než se jí podařilo Preventivní protirizikové pouto™ odemknout. Aby se vyhnul různým strašidelným činnostem, připoutával se Filín docela často, a jeho máma to už tedy se šperhákem celkem uměla. Zrovna když zámek konečně povolil, nakoukl do dveří pan Fidla.

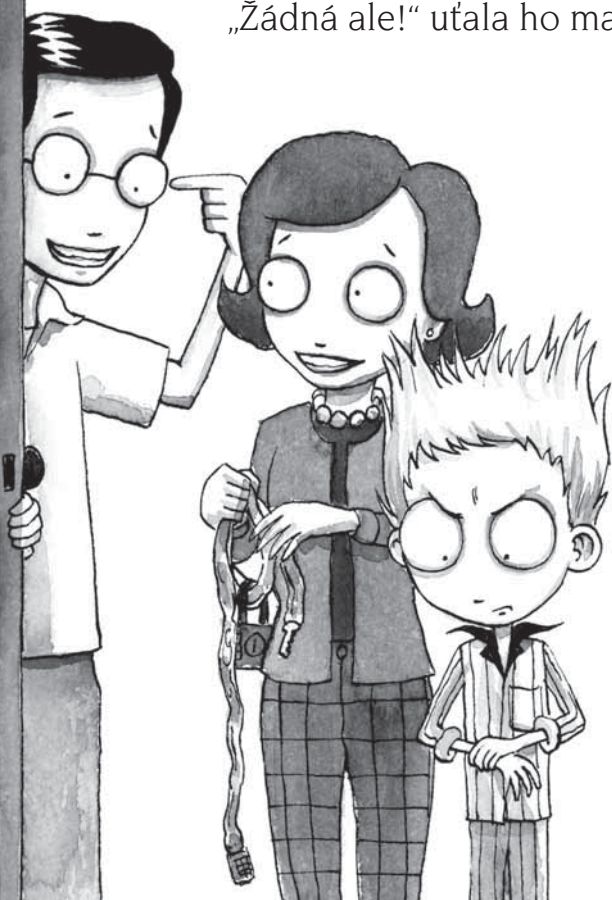
„No, tak co říkáte na mé nové brýle?“ zeptal se a ukázal si na nos. Filín ihned znervózněl. Kdo ví, k jakému děsivě nebla-

hému účelu tyhle nové brýle slouží? Kdyby nic jiného, zdá se, že mají výkonné laserové čočky!

„Velmi elegantní, Fidlo,“ řekla paní Fidlová. „A když jsi konečně dorazil, nic nám nebrání vydat se do parku, že ano, Filíne? Tak si sundej to pyžamo a obleč se.“

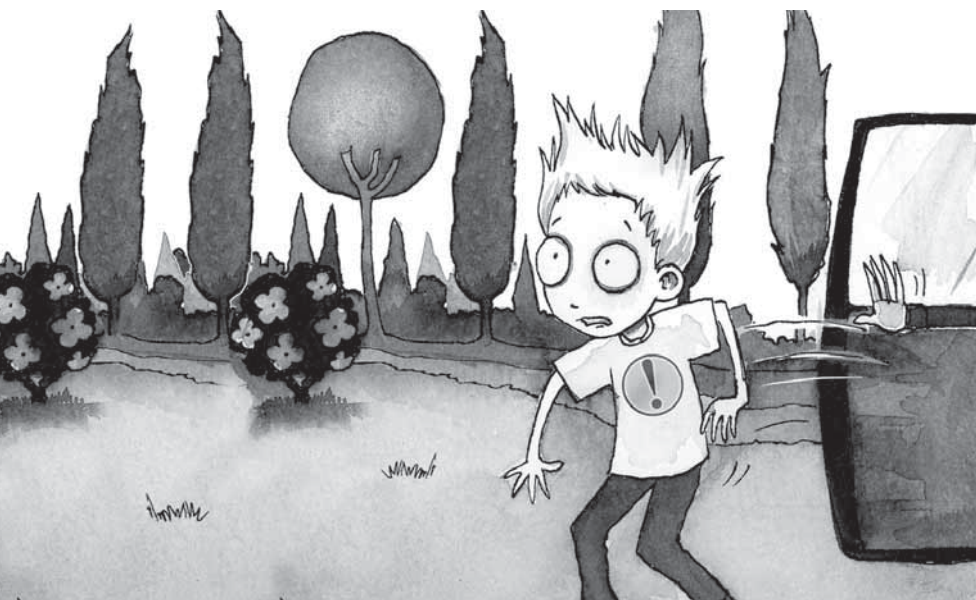
„Ale...“ začal Filín.

„Žádná ale!“ uťala ho matka.

Zdálo se, že cesta do parku trvá celou věčnost, a Filín měl tedy spoustu času, aby se děsil, jaký ohavný osud ho tam čeká. Máma ho nacpala do auta tak rychle, že si nestihl vzít Tornádovzdorné trenky™, Protipudlí paralyzační přístroj™ ani svůj citlivý Detektor dinosaurů™. Než dorazili na místo, byl bez sebe strachy.

„AAA-ÁÁÁH!“ vykřikl, když se ho máma pokusila vystrčit z auta. „Koukni na všechna ta neviditelná nebezpečí! Jsme odsouzeni **K ZÁHUBĚ!**“

„Filíne, jak se můžeš bát něčeho, co ani nevidíš?“ zeptala se paní Fidlová. „Nemohl bys alespoň počkat, než nás tihle... stro-makosauři napadnou, a teprve potom začít panikařit?“

„Ale to už bude pozdě!“ zaječel Filín. „Nebezpečí číhá všude!“

15

„No, Filíne, vlastně existuje recept, jak ta skrytá nebezpečí odhalit,“ ozval se pan Fidla, sundal si brýle a mrkl na paní Fidlovou. „Jedinečný, tajný recept. Ve skutečnosti je to *jediný* způsob, jak se opravdu přesvědčit... Ale ne, to by tě nejspíš nezajímalo.“

„Jak to myslíš? Jasně že by mě to zajímalo!“ vykřikl Filín. „Rychle, řekni mi to, než se přiručí obří tornádové vlny!“

„No tak dobře. Ale musíš si to nechat pro sebe, jinak by je chtěl každý,“ pravil pan Fidla a podal Filínovi své brýle. „To je ono.“

„Tvoje nové brýle?“ zeptali se Filín a paní Fidlová zároveň.

„Brýle? To nejsou brýle!“ zasmál se pan Fidla. „To jen vypadá jako brýle, aby nikdo nepojal podezření. Je to můj, ehm, *detektor skrytého nebezpečí*.“

„Detektor... skrytého... nebezpečí?“ zopakoval pomalu Filín.

„No, musel jsem si připlatit, pochopitelně, ale stálo to za to,“ řekl pan Fidla.

16

„Detektor skrytého nebezpečí odhalí cokoliv strašidelného v okolí, ať už je to sebelépe ukryto. Cokoliv třeba jen lehce zneklidňujícího je hned nad slunce jasnější!“

„A opravdu... opravdu to funguje?“ ujišťoval se Filín a přemýšlel, proč se o tom pro všechno na světě táta nezmínil dřív.

„Ano! Tenhle model je mimořádně citlivý. Zrovna jsem pořádně omrknul park a zdá se, že vzduch je čistý. Žádné skryté nebezpečí v dohledu. Tumáš, zkus to,“ pravil pan Fidla a podal brýle Filínovi. Filín

měl silný dojem, že by měl být obezřetný, ale co když to skutečně zabírá? Po ničem netoužil víc než vědět přesně, jaké hrůzy se skrývají kolem. Pomalu a nejistě si brýle nasadil.

„Všechno vypadá... stejně,“ řekl téměř zklamaně. „Jen trochu rozmazaně.“

„Přesně! To je proto, že kolem není nic strašidelného! Rozmazaný obraz znamená, že všechno je obzvlášť bezpečné,“ vysvětloval táta. „Máme kliku, co?“

Filín se rozhlédl a zvláštní pozornost přitom věnoval stromům, mrakům a všem

kolemjdoucím pudlům. Detektor skrytého nebezpečí nic neodhalil! Ani jedinou, třeba jen maličko děsivou skrytou hrozbu. Filín zbledl ještě víc než obvykle.

„Jsi v pořádku, Filíne?“ zeptala se máma.

„Nevím – cítím se trochu... divně,“ odpověděl zmatený Filín.

„Víš, co si myslím? Mám dojem, že možná jen nejsi tak vystrašený,“ usmála se paní Fidlová.

„Nejsem... vystrašený?“ špitl Filín a zamžoural k nebi, aby se ujistil, že nespatří známky blížících se tornádových vln. „Možná...“

Pan a paní Fidlovi se nejprve zatvářili poněkud překvapeně, ale pak se jim na tvářích rozprostřel široký, nadšený úsměv.

„Tak jo,“ řekl pan Fidla, „co podnikneme?“

BEZE STRACHU

Pravděpodobnost, že kočka odnaproti je ve skutečnosti krvelačný kočičí

kyborg z Kryptonu: 0,00002 %

Pravděpodobnost, že Filínův prádelník je ve skutečnosti

lidožravý: 0,0001 %

Pravděpodobnost, že v téhle kapitole nebude nic opravdu

strašidelného: 0 %

Následující dvě hodiny strávil Filín s rodiči něčím, co by možná obyčejní lidé žijící obyčejné životy popsali jako „docela pěkné chvílky“. Díky detektoru skrytého nebezpečí mohl Filín neustále kontrolovat, zda se v okolí neskrývá nějaká hrozba, ale detektor kupodivu nic děsivého neodhalil. Kam až jeho paměť sahala, Filín se poprvé neměl čeho bát. Zjistil, že má na jednu spoustu času a neví, co s ním.

„Podívej, Filíne, nechtěl by ses třeba osvěžit v tamhletom jezírku?“ zeptal se